

6. ВЪ КЖЩИ

Ти все още се луташъ изъ кжщи
отъ нездръжната жажда обзетъ
да докоснешъ съсъ трепетни пръсти
всѣки жгълъ и всѣки предметъ.

Ти се вслупвашъ на всѣкоя крачка
какъ пропуква изтрития подъ :
ето тукъ посрѣдъ груби играчки
пропълзя твоя детски животъ.

Тукъ бѣ твоето мѣничко царство
дето нявга, мой палавецъ князь,
между люлката и буковарчето
пролудува ти своята властъ.

Дето вси дребулии и вещи
като живи те гледатъ сега,
сякашъ стари познайници срещатъ
единъ дълго невиданъ другаръ.